

ANÀLISI

José García Montalvo
 Professor UPF

Inflació i lloguers

Les últimes dades sobre la inflació a Catalunya són preocupants, pel seu nivell i per la creixent divergència respecte al conjunt de l'Estat i la Unió Europea. Però, ¿com reflecteixen les dades d'inflació oficial l'augment real dels preus? Amb la introducció de l'euro i l'arrodoniment consegüent (100 pessetes = 1 euro) a molts ciutadans els va fer la sensació que els preus pujaven més que la inflació oficial. En aquell moment es va dir que si bé era veritat que els preus de molts productes s'havien disparat amb l'arribada de l'euro, molts altres estaven baixant (telefonía, productes electrònics, ordinadors, etc.) i compensaven. Les dades del Patronat Municipal de l'Habitatge indiquen que els preus del lloguer han pujat a Barcelona un 78,8% entre el 1999 i el 2004. No obstant això, per a l'INE els lloguers de la província de Barcelona solament han pujat un 26,2% en el mateix període. Què explica aquestes diferències? En principi, les dades de l'INE solament poden desagregar-se fins a nivell provincial. No obstant això, les dades de l'últim anuari del departament de Política Territorial i Obres Públiques assenyalen que la taxa de creixement del lloguer a la ciutat de Barcelona és solament 0,4 punts superior a la resta de Catalunya. La metodologia de l'INE assenyalava, a més, que utilitza una mostra aleatòria de lloguers i, per tant, la diferència no es pot explicar perquè la mostra exclou els lloguers nous i solament inclou els actualitzats amb la inflació. Per tant, la pregunta és: on van els enquestadors de l'INE a preguntar sobre els lloguers a Barcelona? Més important, ¿podria ser que la diferència entre la inflació percebuda pels ciutadans i l'oficial fos real i no simplement psicològica?